

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoP/11/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6723200298
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6723200298.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, vo veci starostlivosti o maloleté deti S.: X., nar. XX.XX.XXXX, I., nar. XX.XX.XXXX, K., nar. XX.XX.XXXX, všetky bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny G., dieťa matky: H.. Q. S., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. Y. XX, XXX XX S., a otca: H.. Q. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. G. XX, XXX XX W., zastúpený X.. U. Q., U., so sídlom Q. nám. XX, XXX XX W., o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen zo dňa 7. februára 2023, č. k.: 8P/19/2023 - 53, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

- Okresný súd napadnutým uznesením návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.
- V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že otec dňa 24. 1. 2023 podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd upravil jeho styk s mal. deťmi tak, že si mal. deti prevezme v mieste aktuálneho bydliska matky a matka si po ukončení styku prevezme mal. deti v mieste aktuálneho bydliska otca.
- Návrh odôvodnil tým, že manželstvo rodičov mal. detí bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 38P/239/2018 zo dňa 20.05.2021, ktorým bolo rozhodnuté aj o úprave rodičovských práv a povinností k mal. deťom na čas po rozvoze, pričom bola aj schválená dohoda rodičov v časti úpravy styku otca s mal. deťmi a zároveň súd autoritatívne rozhodol ohľadne vyživovacej povinnosti otca k mal. deťom, a to v celkovej výške 740 Eur. V úprave styku sa rodičia dohodli na tom, že „otec si mal. deti prevezme v mieste aktuálneho bydliska matky a matka si po ukončení styku prevezme mal. deti v mieste aktuálneho bydliska“. Pri rozhodovaní o výživnom súd zohľadnil, že matka sa bude podieľať na nákladoch na cestovné v časti preberania mal. detí od otca pri skončení styku v mieste bydliska otca, a to z dôvodu, že matka svojim jednostranným rozhodnutím odsťahovať sa zo W. do S. vyvolala zvýšené náklady na cestovné a nebolo možné spravodlivo požadovať od otca, aby ich znášal výlučne on sám. Proti rozsudku podali odvolanie proti výživnému na Krajský súd v Bratislave. Počas tohto konania matka podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. V konaní č. 17P/45/2021 Okresný súd Zvolen vyhovel a zmenil rozsudok OS Bratislava III sp. zn. 38P/239/2018 zo dňa 20.05.2021 tak, že zaviazal výlučne otca na to, aby si preberal a odovzdával mal. deti v mieste bydliska matky v S., čo považoval z finančného hľadiska za neúnosný stav.
- Okresný súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Mal osvedčené skutočnosti ohľadom rozvodu ako aj rozhodnutia súdov o výživnom ako aj právach a povinnostiach na čas po rozvoze. Poukázal na to, že v konaní sp. zn. 17P/45/2021 Okresný súd Zvolen nariadil neodkladné opatrenie zo dňa 20.10.2021, ktorým zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 20.05.2021 a upravil styk otca s mal. deťmi tak, že tento si mal. deti prevezme aj vráti v mieste aktuálneho bydliska matky, a to z dôvodu, že matka aj keď disponuje motorovým vozidlom, nemá platné povinné zmluvné poistenie, a to vzhľadom na postoj otca mal. detí a taktiež vzhľadom na grafikon verejnej dopravy nemá možnosť dodržiavať rozsudkom stanovenú úpravu styku mal. detí

s otcom. Dospel k záveru, že nie sú dané dôvody pre nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko otec neosvedčil záver, že by nebol schopný hradiť súdom stanovené výživné na maloleté deti spolu v sume 740 EUR a cestovné náklady spojené s realizovaným stykom, ani to, že mu poklesli príjmy od posledného rozhodnutia. Konštatoval, že otec sa v návrhu len obmedzil na konštatovanie, že stav preberania a odovzdávania maloletých detí v bydlisku matky je neúnosný a neprijateľný vzhľadom na jeho finančnú situáciu, pričom svoje tvrdenie nejakým spôsobom nepreukázal. Mal osvedčené lustráciou súdu v Sociálnej poisťovni, že vymeriavací základ otca je 2.200 EUR, vymeriavací základ matky je 600 EUR. Súd taktiež nemal osvedčené, že by existovala neodkladnosť. Pokiaľ otec argumentoval nedostatkom príjmov, uviedol, že mal podať návrh na zníženie výživného alebo na zmenu úpravy styku otca s maloletými deťmi, kde by sa detailne zisťovali jeho majetkové pomery ako aj majetkové pomery matky maloletých detí. Súd z predložených listinných dôkazov konštatoval príjem otca zo zamestnania vo výške 1.442,64 EUR mesačne, za prenájom nehnuteľností 230,23 EUR mesačne, pričom výdavky otec účtoval vo výške 2.502 EUR mesačne, čo predstavuje rozdiel 830 EUR mesačne. Ide o vysokú sumu, preto vyslovil pochybnosť, z čoho z dokazovania pred Okresného súdu Bratislava III zo dňa 20. 5. 2021, keď otec dosahoval priemerný čistý mesačný zárobok 1.514,26 EUR, z prenájmu bytu v Bratislave 890 EUR mesačne, otec predal obchodné podiely vo výške 571.000 EUR, obýva rodinný dom v režime BSM zaťažený hypotekárnym úverom. V závere konštatoval, že majetkové pomery na strane otca sa nejakým spôsobom nezmenili, pričom sa môže dohodnúť aj na inom navrhovanom spôsobe preberania a odovzdávania maloletých detí, resp. na inom druhu dopravy. Vo veci aplikoval relevantné ustanovenia právnych noriem, predovšetkým § 324 ods. 1 CSP, § 328 ods. 1 CSP a § 367 ods. 1 CMP.

5. Proti rozhodnutiu sa odvolal otec. Napadnuté uznesenie žiadal zmeniť a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť predovšetkým s tým, že si maloleté deti prevezme v mieste aktuálneho bydliska matky a matka si po ukončení styku prevezme maloleté deti v mieste aktuálneho bydliska otca, čím dôjde k zmene uznesenia Okresného súdu Zvolen sp. zn. 17P/45/2021 zo dňa 20. 10. 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoP/64/2021 zo dňa 17. 1. 2022. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

6. Súd v rozhodnutí poukazuje na čas, ktorý uplynul od vydania uznesenia Okresného súdu Zvolen sp. zn. 17P/45/2021 v spojení že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici a spochybňuje naliehavosť vzniknutej situácie a aj neúnosnosť otcovej finančnej situácie. V tejto súvislosti poukázal na časové súvislosti rozhodovania súdov, pričom až po právoplatnom skončení konania Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 38P/239/2018 pristúpil otec k podaniu návrhu v konaní na Okresnom súde Zvolen sp. zn. 8P/19/2023. Tento návrh podal 3 mesiace po právoplatnosti rozhodnutia Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 38P/239/2018, čo považuje za primerané a dostatočne preukazujúce naliehavosť veci, keďže zvýšené výživné podľa rozsudku Okresného súdu Bratislava III je otec povinný platiť až počnúc jeho právoplatnosťou časti rozhodnutia o výživnom. Tieto fakty okresný súd absolútne nebral do úvahy a stále sa prikláňa na stranu matky, ktorá sa bez vedomia a súhlasu otca odsťahovala do mesta S. a vyvolala zvýšené náklady na cestovné pri stretávaní sa otca s deťmi. Vytkol súdu, že sa sústreďuje na tvrdenia matky, ktoré nie sú preukázané.

7. Zdôraznil, že mu síce príjem neklesol, ale zmenili sa pomery v spoločnosti a v dôsledku inflácie jeho reálny príjem je reálne nižší ako pred rokom o takomto čase. Na túto skutočnosť treba prihliadať. Poukázal aj na to, že matka ignoruje spoločné záväzky a úvery, na všetky platby zostal sám, musí hradiť vysoké výživné na deti, pričom matka sa zaviazala, že sa bude podieľať na cestovných nákladoch, čo nerobí.

8. Súd sa uspokojil s konštatovaním, že matka si stanovila vymeriavací základ odvodov na sumu 600 EUR, pričom matka spolupracuje ako projektant pre anglických a slovenských klientov, kde v čase najvyšších príjmov sa trvania manželstva spolupracoval aj on a výšku výnosov pozná. Tento dosahuje tisícky EUR a určite nie je 600 EUR, pretože to je optimalizovaná výška vymeriavacieho základu pre odvodové a daňovej povinnosti. Poukázal aj na to, že matka pôsobí ako súdny znalec v oblasti stavebníctva a má z tejto činnosti určité príjem.

9. Z rozhodovania vyplynulo, že bývalí manželia majú v BSM byt v J., čo je pravda, avšak tento byt prenajíma výlučne matka a celý výťažok z nájmu odhadom okolo 2.000 EUR si ponecháva pre seba. Príjmy z predaja podielov boli spotrebované na vyplatenie úverov a záväzkov na byt v J. a dokončenie spoločného rodinného domu v W., z ktorých má úžitok aj matka.

10. Podľa jeho vedomosti matka má X motorové vozidla a bežne cestuje autom do W. za svojím priateľom, avšak deti nikdy nevezie k nemu, hoci merajú obaja rovnakú cestu, matka za priateľom a otec za deťmi.

11. Namietal, že súd ignoruje fakt, že výdavky otca presahujú jeho príjem a sám sa obmedzuje na konštatovanie, že rozdiel medzi príjmami a výdavkami 830 EUR mesačne je vysoká suma. Práve preto, že túto sumu nemá z čoho pokrývať a minuli sa aj prostriedky z úveru, žiadal o určenie povinnosti matke podieľať sa na cestovných nákladoch pri stretávaní sa s deťmi. Súdom navrhované riešenie, že deti by mali cestovať za otcom verejnou dopravou, je nereálne a vyžadovalo by si to kooperáciu oboch rodičov, t. j. aj súčinnosť na strane matky. S tým však počítať nemôže, matka trvá na tom, že otec si musí prísť pre deti zo W. do S. a odniesť deti k sebe do W. sama po odovzdaní detí otcovi v S. sadne do auta a cestuje za priateľom do W..

12. Taktiež namietal nesprávne právne posúdenie, keď súd ustálil, že majetkové pomery mu umožňujú každý páry víkend vycestovať pre deti do S. a následne v nedeľu deti späť do S. odviezť a odovzdať ich matke. V konaní neboli preskúmané majetkové pomery matky, ktorá má dostatok finančných prostriedkov na zásadnú rekonštrukciu bytu, ktorú v jednotlivých konaniach matka sama potvrdila, má príjem z zárobkovej činnosti v oblasti stavebníctva a súdno-znaleckej činnosti, ako aj z nájmu bytu v J..

13. Matka a kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca do dňa rozhodnutia súdu písomne nevyjadrili.

14. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP uznesenie okresného súdu podľa § 387 CSP potvrdil ako vecne správne.

15. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne. Okresný súd pri rozhodnutí vychádzal zo základných predpokladov, ktoré musia byť splnené pre to, aby bolo možné návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť. Predovšetkým odvolací súd konštatuje, že pokiaľ otec namietal, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ide o námietku neoprávnenú, pretože ak súd rozhoduje o nariadení neodkladného opatrenia, vzhľadom na charakter daného inštitútu dokazovanie nevykonáva, ale iba osvedčuje, či sú splnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia. V danom prípade ide o konanie podľa § 324 ods. 1 CSP, teda návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania. Okresný súd nedospel k záveru, že by podľa § 327 CSP návrh neobsahoval náležitosti alebo bol nezrozumiteľný, preto ho neodmietol, ale posudzoval ho podľa § 328 CSP, pričom dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1 CSP, preto návrh zamietol. Jedným z predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia je podľa § 325 ods. 1 CSP, že je potrebné upraviť pomery medzi účastníkmi. Okresný súd mal osvedčené, že pomery medzi účastníkmi sú opakovane upravené rozhodnutiami súdov, pričom odvolací súd zastáva názor, že otec sa snaží následne zvrátiť záväzné rozhodnutia, s ktorými sa nestotožňuje. Okresný súd dospel k správnejmu záveru, že nedošlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala okamžitú potrebu novej úpravy a správne podotkol, že vzhľadom na argumenty otca ide o skutočnosti, ktoré je potrebné dokazovať v riadnom konaní, pretože pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia súd vychádza zo skutočností tvrdených v návrhu, keď okresný súd nedospel k záveru, že by tieto osvedčovali dôvodnosť a trvanie nároku, ktorého sa otec domáha.

16. Ako z rozhodnutia vyššie vyplýva, medzi rodičmi prebiehalo viacero sporov. Najskôr to bol rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 20. 5. 2021, ktorým bolo rozhodované o rozvedení manželstva a úprave práv a povinností rodičov na čas po rozvedení k maloletým deťom, v ktorom súd autoritatívne určil výšku výživného, rodičia sa dohodli na ostatných náležitostiach, pokiaľ ide o úpravu styku. Odvolanie podali obidvaja rodičia vo vzťahu k výživnému, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 23. 8. 2022, sp. zn. 11CoP/327/2021. Rozhodnutie sa stalo právoplatným dňa 17. 10. 2022. Je teda nepochybné, že rozhodnutie o úprave styku sa stalo právoplatným dňa 9. 7. 2021, ako to vyplýva z doložky právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Bratislava III. Matka maloletých detí podala dňa 20. 9. 2021 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k úprave stretávania sa otca s maloletými deťmi vo vzťahu k vozeniu detí medzi rodičmi, ktorému Okresný súd Zvolen uznesením zo dňa 20. 10. 2021 vyhovel, rozhodnutie bolo potvrdené Krajským súdom v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 17. 1. 2022 v konaní vedenom pod sp. zn. 11CoP/64/2021.

17. Okresný súd spochybnil nalievavosť vzniknutej situácie s odkazom na skutočnosť, že otec podal návrh na nariadenie tohto neodkladného opatrenia až 24. 1. 2023, teda po roku, s čím sa nestotožňuje otec a je toho názoru, že sa tak stalo o 3 mesiace po právoplatnosti rozhodnutia Okresného súdu Bratislava III. Odvolací súd zdôrazňuje, že svoj záver okresný súd založil na dátume rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici 11CoP/64/2021 zo dňa 17. 1. 2022, čo je preukázateľná lehota jedného roku, nejde o 3 mesiace. Otec argumentuje, že nalievavosť veci odvodzuje od skutočnosti, že bol zaviazaný platiť výživné rozsudkom Okresného súdu Bratislava III počnúc jeho právoplatnosťou časti rozhodnutia o výživnom. Toto tvrdenie nie je správne, pretože okresný súd o výživnom rozhodol, tak, že otec je povinný platiť výživné do 15. dňa v mesiaci vopred počnúc dňom právoplatnosti rozsudku okresného súdu. Keďže výrok bol napadnutý odvolaním, rozhodoval o ňom odvolací súd, Krajský súd

v Bratislave, ktorý svojím rozsudkom zo dňa 23.8. 2022, č. k. 11CoP/327/2021-588 rozhodol tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletých detí počnúc právoplatnosťou výroku rozsudku o rozvode manželstva, teda nie počnúc jeho právoplatnosťou v časti rozhodnutia o výživnom.

18. Odvolací súd nepovažuje za dôvodný ani argument, že sa zmenili pomery spoločnosti v dôsledku inflácie, a to vzhľadom na vyššie uvedené rozhodnutia, ktoré upravili práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom v nedávnej krátkej dobe. Okrem toho otec nezohľadňuje to, že tieto pomery nastali aj na strane maloletých detí ako aj ich matky, ktorej príjem taktiež podlieha inflácii.

19. Pokiaľ otec argumentuje, že zostal na všetky platby sám, resp. v doplnenom odvolaní prikladá platobný rozkaz a podanú žalobu voči matke detí, kde si uplatňuje bezdôvodné obohatenie, ktoré predstavuje príjem z prenájmu bytu v J., otec si odporuje, pretože na jednej strane poukazuje na to, že príjem matky je tvorený aj týmto príjmom z podnájmu, na druhej strane sa tohto príjmu domáha žalobou. Odvolací súd vo vzťahu k otázkam týkajúcich sa majetku bývalých manželov a vyporiadania BSM uvádza, že ide o argumenty vo vzťahu k takémuto konaniu a pre rozhodnutie v danej veci nie sú relevantné. Otec vo všeobecnosti tvrdí, že majetkové pomery sú podstatne iné, ako ich uvádza súd, avšak na svoje tvrdenie neuvádza žiadne dôkazy, ktorými by mohol súd osvedčiť ním tvrdené skutočnosti. Z hľadiska predmetu sporu však nie je podstatné, aké sú majetkové pomery matky, pretože už rozhodnutím Okresného súdu Zvolen a potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici o neodkladnom opatrení došlo k zmene pri úprave stretávania sa otca s deťmi z dôvodu, že matka nemá k dispozícii osobné motorové vozidlo, a to z dôvodu nezaplateného PZP, kedy otec zostal v tomto smere nečinný. Otec v odvolaní sám namieta, že cestovanie detí verejnou dopravou nie je vhodné. Súdu neposkytol žiaden dôkaz o tom, že by matka vlastnila vozidlo, ktorým by mohla deti voziť. Argument, že matka cestuje za priateľom do W. zostáva len v rovine tvrdenia, pričom otec ani neuviedol, akým autom by tam mala cestovať. Nakoniec, ani súd nemôže matke prikázať, aby si zakúpila motorové vozidlo z dôvodu, aby mohla ním a voziť deti k otcovi.

20. Okresný súd správne vychádzal zo záveru, že nedošlo k takej zmene pomerov, ktoré by vyžadovali bezodkladný zásah súdu, pričom je potrebné mať na zreteli, že v danom prípade ide o otázku starostlivosti o maloleté deti a spôsob ich dopravy medzi rodičmi. Ak otec vylučuje dopravu verejnými prostriedkami z dôvodu, že je potrebná kooperácia oboch rodičov, z ničoho nevyplýva, že by matka nebola súčinná alebo že by o tomto postupe spolu s otcom aspoň uvažovali a rozhodovali sa. Je na zváženie, akým spôsobom otec vykoná cestu, či osobným motorovým vozidlom alebo verejnou dopravou. To isté platí aj pre matku a je to ich zodpovednosť, ako sa dohodnú. Súd nie je povinný určiť určitý spôsob stretávania sa v takých detailoch, ktoré svojím spôsobom obmedzujú práva rodičov vo vzťahu k vlastným deťom, ale môže uložiť rodičom, že majú povinnosť sa dohodnúť na tom, ako sa bude otec stretávať s maloletými deťmi a kedy, tak, ako v tomto smere existuje rozhodovacia prax v iných štátoch, napr. vo B. O..

21. Pokiaľ ide o príjmy otca a jeho výdavky, okresný súd konštatoval zo zistených údajov skutočnosti, ktoré preukazujú, že aj príjem otca nie je tvorený zrejme len deklarovanými sumami vzhľadom na majetkové pomery, ktoré boli v konaniach zistené, a preto sú nad rámec majetkových pomerov rodičov, o ktorých právach a povinnostiach súdy rozhodujú. Okresný súd v závere svojho rozhodnutia uviedol len úvahou možného riešenia v danej veci. Účelom neodkladného opatrenia nie je bez náležitého dokazovania vo veci rozhodovať, resp. pri rozhodovaní vychádzať z takých údajov, ktorých zisťovanie vyžaduje riadne dokazovanie vo veci samej, pričom v danom prípade takéto tvrdenia otca nie sú ničím doložené a sú len na úrovni tvrdení.

22. Otec namieta nesprávne právne posúdenie, avšak v tomto smere žiadnym spôsobom neargumentuje, teda v čom toto pochybenie spočíva, či súd použil nesprávnu právnu normu, a ktorú, či ju nesprávne aplikoval a prečo. Argumentácia otca v tomto smere je opakovane argumentáciou k nedostatočnému zisteniu skutočného stavu veci, nie k nesprávne právne posúdeniu. Okresný súd preto správne rozhodol, keď návrh zamietol z dôvodu, že nebola preukázaná naliehavosť a bezodkladnosť potreby takéhoto rozhodnutia.

23. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).